

Fiskeri- og kystdepartementet

Vår dato
17.11.2011

Vår referanse
2011/00035-17

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/73 54 58 71

Deres referanse

Forslag til endring i lov 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 22.

Norges Fiskarlag viser til høringsnotat om forvaltning av viltlevende marine ressurser, hvor det foreslås at i forhold til sports- og rekreasjonsfisket blir gjort endring i forhold til generelle avgrensninger for hvilke redskaper det kan høstes med fra ikke-merkeregistrerte fartøy. Departementet har foreslått å gi dispensasjon fra generelle redskapsavgrensninger i særskilte tilfeller for museer, foreninger, stiftelser og lignende. Begrunnelsen er at Departementet ønsker å bevare kulturverdier på land og sjø, som er typiske for de forskjellige tidsepoker.

I forhold til kulturverdier på sjø, foreslås at i særskilte tilfeller skal det kunne nyttes trål, not og snurrevad ved fiske fra ikke-merkeregistrerte fartøy. Dispensasjonen skal bare nyttes i de tilfeller der slike redskaper er nødvendig for å ivareta og fremme kystkultur.

Norges Fiskarlag er enig i at det er viktig å vise fram kystkulturen, og hvilken utvikling som har vært gjennom forskjellige tidsepoker. Det er likevel et spørsmål om dette bare kan oppnås ved å endre regelverket, slik som foreslått fra Fiskeri- og kystdepartementet, eller om det finnes bedre måter å vise hva som var tidligere tiders redskapsbruk og hvor vi er i dag.

Om målsettingen er å nå flest mulig, bør andre metoder for formidling vurderes. Film og animasjon gjennom interaktive medier kan i mye større grad vise utviklingen av kystkulturen. Kombinert med lokale yrkesutøvere som i dag utøver fiske med nevnte (og andre) redskaper, vil gi en mye større forståelse for hva kystkulturen har vært og er i dag.

I dag er det flere fangstkulturer som vises uten at fartøy er i aktivitet. Hval- og selfangstfartøy er eksempler på dette. Dette kombinert med museumsaktivitet bidrar til en god formidling av denne type kystkultur. Oljeindustrien formidler sin kulturhistorie gjennom museer og interaktive medier.

Fiskeri- og kystdepartementet hadde nylig på høring forslag om «*unntak fra forbudet mot fritidsfiske for vernede fiskefartøy som er unntatt fra kondemneringskravet*», og Norges Fiskarlag uttalte følgende i sak 93/11:

«Norges Fiskarlag viser til Fiskeri- og kystdepartementets høringsbrev av 29. juni 2011 om unntak fra forbudet mot fritidsfiske for vernede fiskefartøy som er unntatt fra kondemneringskravet.

Norges Fiskarlag mener det er svært viktig å legge forholdene til rette for at vernede fiskefartøy

blir tatt vare på og brukt til egnede formål. Disse fartøyene, som typisk holdes i hevd av foreninger og ildsjeler, er en viktig del av norsk kystkultur. Fiskarlaget har stor forståelse for at disse fartøyene må sikres et økonomisk grunnlag for å kunne tas vare på.

Norges Fiskarlag vil imidlertid på prinsipielt grunnlag avvise forslaget om å tillate fritidsfiske på fartøy som, i forbindelse med strukturering, er unntatt fra kondemneringskravet.

Etter Fiskarlagets oppfatning må det offentlige ta et ansvar for å bevilge nødvendige økonomiske midler slik at disse fartøyene kan bli tatt vare på.»

Som påpekt i landsstyresak 93/11 er Norges Fiskarlag mot at det tillates fritidsfiske på fartøy som er unntatt fra kondemneringskravet. Dette begrunnet med at det er norske yrkesfiskere som til sist betaler for de kvanta som går med for å finansiere drift og vedlikehold av disse fartøyene.

Norges Fiskarlag er derfor sterkt kritisk til forslaget fra Fiskeri- og kystdepartementet om å gi en så vid dispensasjon som foreslått i høringsnotatet. Hensikten med å ta vare på fartøy, må være å framvise den kystkulturen som har vært. For å gi et best mulig bilde, bør dette settes inn i en større helhet enn bare å la et fartøy «vise hvordan trålfisket foregikk».

Det underliggende i forslaget fra Fiskeri- og kystdepartementet er at dispensasjonsadgangen enklere kan løse stiftelser og museers mulighet til å finansiere aktiviteter. Dette går Norges Fiskarlag mot, da det er det offentliges ansvar å bevilge nødvendige midler for kulturformidling av kystkulturen, på samme måte som det gjøres i andre sammenhenger.

Det er ikke kjent hva FKD har bestemt seg for med hensyn til bruk av vernede fartøyer og fritidsfisket. Dersom Norges Fiskarlags tilrådning blir fulgt, vil det bli vanskelig å gi en ubegrenset dispensasjon for fartøy som tilhører museer, kystkultursentre, stiftelser og lignende.

En alternativ løsning, kan være å avgrense strengt hvem som kan gis slik dispensasjon, og ikke minst avgrense tidsrommet en slik dispensasjon skal kunne benyttes i. For et museum eller kystkultursentra som har eldre fartøy i «sin portefølje», bør dispensasjon fra redskapsavgrensningen vurderes i særlige tilfeller. Dette bør ikke være en generell dispensasjon, men må knyttes opp til arrangement som viser både fiskeoperasjon og produksjon av fangst. Det bør vurderes om det også skal settes krav til når og hvor bruk av slike redskaper skal kunne tillates, da særlig ut fra mengde som kan fangstes og må tas vare på. Det bør i tillegg vurderes om det skal settes krav om samarbeid med fartøy som i dag benytter samme type redskap, for derigjennom å vise endringene i bruk av redskapet.

Norges Fiskarlag vil på det sterkeste gå mot at «stiftelser og lignende» blir inkludert i en slik løsning. Dette vil undergrave mye av det som i dag legges opp til gjennom ressursforvaltning og regulering.

Fiskarlaget er opptatt av at kystkulturen som kultur skal kunne vises, men da som kultur i en større sammenheng, og ikke bare ved at et fartøy som er trukket ut av fisket, skal kunne ta med turister for å fiske med enten snurrevad, rekestrål (kanskje uten sorteringsrist), torskestrål eller lignende, og der fartøyforeningen kan selge fangsten for å finansiere aktiviteten.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga